

Publicerad 2006-10-21 19:34 av Liv Sol

Ja, jo...

Sår mot sår

Så konstigt egentligen
att bli så upprörd över
knän mot knän som
blir ett mellan två tågsäten,
knäskålar som möts
som är helt olika, särpräglade

hans knän är ömma och
skrubbsårade överallt från
förra veckan då han bad sin flickvän förlåta
honom hans fel och brister, för vad fan, han
dricker rakt ur mjölkpaketet och han är odräglig
på efterfester och han hatar i hemlighet hennes
kreativt konstnärliga inredningskonst, men han
älskar ju henne i alla fall, och hon bad honom
lika enträget att dra åt helvete –
hans knän mot mina,

är det inte underligt egentligen
han trycker sina
vader mot sätet, försöker
komma så långt bort från
mig som möjligt,
försöker undkomma
beröring kontakt förbindelse
och alla andra svåra skrämmande
ord med skärande
smärta i knäna –

mina är lika såriga
från igår då ni
tog mig efter skolan
knuffade in mig i
skåpen tog mina
pengar tog på mina
skuld bröst skam tog min
stolthet eller det lilla som
fanns kvar av den,

våra knän

är lika såriga,
mina inbjuder till hånskratt
och hans till medlidande från
publiken, men
kanske kan de ändå
dansa tillsammans,
smälta samman
i en halvtimmas
knäskålgemenskap

är det inte lustigt egentligen
att bli så upprörd över

lite närhet och sår emot sår

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Liv Sol med Poeter.se id #5563 innehar upphovsrätten